

едно безотвѣтно доказателство, което сега щѣ ви кажж. Въ единъ студенъ сутринъ прѣзъ Іануарія захваналъ бѣхъ да работѣхъ на наковалинѣ-тѣ си въ ковачници-тѣ и виждамъ Г-на В— че иде къмъ мене. Той слѣзе отъ конь-тѣ си и скоро влѣзе. Познахъ го, че бѣше въ силно душевно смущеніе. Едвамъ гледаше отъ сълзы. Улови мя за рѣкѣ-тѣ и съ неописанѣ тѣнкостъ ми рече: ‘Г-нь Р—, много съмъ загрыженъ за твоето спасеніе — много загрыженъ за твоето спасеніе, и сълзы-тѣ му руки-хъ отъ очи-тѣ му. Той стоеше и стискаше силно рѣкѣ-тѣ ми. Можеше ся да дойде въ себе си. Оптиваше ся често да ми говори, но не можѣ нито единъ думѣ да ми рече. Като видѣ, че не ще може повече, той ся обѣрна, излѣзе изъ дукяна, качи ся на коня си и тръгнѣ полегка.

“‘Много загрыженъ за мое-то спасеніе,’ казвахъ азъ съ гласъ, и стоехъ съ издигнатъ чукъ въ рѣкѣ, — ‘много загрыженъ за мое-то спасеніе.’ Ето доказателство за истинѣ-тѣ на Христіянство-то, което не бѣхъ слушалъ никогашъ по-напрѣдъ, и на което никакъ не знаехъ да отговоришъ. Ако ся бѣше прѣпиралъ старецъ-тѣ съ мене, щѣхъ да го побѣдѣшъ, но доказателство-то което той ми каза, е ново доказателство за истинѣ-тѣ на Христіянскѣ-тѣ вѣрѣ. Тази вѣра трѣбва да е истинна: — другояче този човѣкъ не щѣше да усъща, като сега, ‘много загрыженъ за мое-то спасеніе’ — този гласъ хвучеше въ уши-тѣ ми, като внезапнѣ грѣмавици изъ ясно небе. Трѣбаше да съмъ азъ много загрыженъ за свое-то спасеніе, казвахъ си: — що да сторѣжъ?

“Отидохъ у дома. Бѣдна-та ми жена, на коѣжто на Христіянство-то съкога ся присмивахъ, извика: ‘Зашо Г-не Р— ? защо идешь сега ? що ти е’ ? ‘Идѫ,’ рѣкохъ, ‘заштото съмъ пълнъ съ горчивостъ и съмъ отегченъ, като усъщамъ грѣхове-тѣ си. Старый-тѣ Г-нь В— е яздилъ тѣзи студенѣ заранѣ единъ часъ, за да дойде и да ми каже, че бѣлъ много загрыженъ за мое-то спасеніе. Що да сторѣжъ ? що да сторѣжъ ?’

“‘Не знаѣшъ, че можете да сторите,’ рече зачудена-та ми съпруга. ‘Не знаѣшъ друго по-добро освѣнѣ да ся качите на коня и да идете за да ся видите съ него. Той може да ви даде по-добри съветы отъ мене и да ви каже че трѣбва да направите за да ся спасете.’

“Качихъ ся на коня и отидохъ да го дирѣж. Намѣрихъ го самъ въ онжѣ-тѣ стаѣ, въ коѣжто ся бѣше молилъ за мої-тѣ окаяннѣ душѣцъ цѣлѣ и пощъ, и дѣто бѣ-